

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/532/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210522
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5612210522.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/153/2012-104 zo dňa 27.8.2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č.k. 4C/153/2012-104 zo dňa 27.8.2013 zamietol žalobu a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Rozsudok odôvodnil s poukazom na ustanovenia zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov a vykonané dokazovanie, na základe ktorého mal preukázané, že v prejednávanej veci si navrhovateľ uplatnil náhradu majetkovej škody a nemajetkovú ujmu v peniazoch v žalovanej výške z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý rozhodoval o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej doby (ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku). Vykonaným dokazovaním dospel k právnomu záveru, že exekučný súd konal v predmetnej veci priebežne bez zbytočných priesťahov, keď samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky priesťahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu, najmä s ohľadom na to, že sa dotýkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do vydania poverenia na vykonanie exekúcie vzhľadom na vykonané úkony smerujúce k posúdeniu zákonnosti vedenej exekúcie, nie je takej povahy, aby len na jej základe bolo možné v danej veci vysloviť namietané porušenie práva navrhovateľa na rozhodnutie o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Keďže súd prvého stupňa nemal preukázaný nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, návrh navrhovateľa ako

nedôvodný zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý bol vo veci úspešný, právo na náhradu trov nepriznal, keďže tento si náhradu trov konania neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku navrhovateľ podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V odvolaní uviedol, že požiadal riadne a včas o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd nemohol vec prejednať v neprítomnosti navrhovateľa. Ďalej poukázal na to, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. V konkrétnostiach uviedol, že súd sa mal dopustiť viacerých omylov, keď rozhodol bez toho, aby navrhovateľovi umožnil vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Navrhovateľ ako strana v konaní nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Navrhol preto rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnej dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnej napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol odvolateľ, konštatuje, že súd prvého stupňa zistil dôkladne skutkový stav, keď vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil postupom podľa ust. § 132 O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, keď v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, keď súd prvého stupňa ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a riadne vyhodnotil. Rozsudok súdu prvého stupňa je zrozumiteľný, presvedčivý a logický. Odvolací súd nemohol prisvedčiť odvolateľovi, ktorý poukazoval na to, že súd nepostupoval správne, keď vykonával pojednávanie bez prítomnosti navrhovateľa postupom podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. Naopak, odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď nepristúpil na rôzne konštrukcie navrhovateľa, ale postupoval v súlade so zákonom uvedeným ust. § 101 ods. 2 O.s.p., ktoré predpokladá danú situáciu prejednaná a rozhodnutia veci v neprítomnosti účastníka konania, keď sa účastník nedostaví na pojednávanie a ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie. Aj odvolací súd konštatuje, že navrhovateľ v danom prípade nepožiadala o odročenie z dôležitého dôvodu. Z jeho návrhu na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu porušenia nestrannosti súdu a sudcu, je možné pri jeho obsahovom posúdení považovať, že by navrhovateľ mohol z takéhoto dôvodu požiadať o odročenie pojednávania, n zároveň vzhľadom na uvedený dôvod v prejednávanej veci, nie je možné v danej situácii vyhodnotiť takýto dôvod ako dôležitý, nakoľko o nestrannosti súdu už v predmetnom konaní rozhodované bolo. Odvolací súd nemohol prisvedčiť odvolateľovi ani pokiaľ tento namietal, že bolo porušené právo na kontradiktórne konanie a že súd svojim postupom mu odňal možnosť konať pred súdom. Túto procesnú vadu vyvodzuje z toho, že v rozhodnutí absentuje náležité odôvodnenie zaujatého právneho názoru. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. IV.ÚS 115/03 z 3. júla 2003, podľa ktorého všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Aj ďalšie rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS 78/05 zo 16. marca 2005 hovorí, že súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpoveď dať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na

tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie. Preto za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv navrhovateľa. V preskúmvanej veci bolo nariadené pojednávania na konkrétny termín, pričom navrhovateľ bol riadne na toto pojednávania predvolaný, no bez ospravedlnenia sa nedostavil, i keď podal návrh na zrušenie pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké práva a povinnosti, teda majú rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv, teda právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, nazerať do spisu, robiť si výpisy, vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali podľa § 123 O.s.p., ako aj byť predvolaný na súdne pojednávania. Na pojednávani sa súd oboznámil s obsahom spisu a obsahom exekučného spisu súdu. Pokiaľ teda okresný súd na pojednávani dňa 27. augusta 2013 vykonal dôkazy navrhované navrhovateľom a poskytol možnosť obom účastníkom zúčastniť sa pojednávania, či mali možnosť vyjadriť sa k dôkazom, resp. navrhnúť ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, tak týmto postupom okresného súdu nedošlo k porušeniu princípov kontradiktórnosti a princípu rovnosti zbraní ako základných prvkov práva na spravodlivé súdne konanie.

Keďže odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku (§ 219 ods. 2 O.s.p.), v ktorom nezistil žiadne pochybenie, neostávalo mu iné, ako napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p., keď v odvolacom konaní bol úspešný odporca, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil, resp. ani žiadne trovy mu nevznikli, rozhodol odvolací súd tak, že odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.